

تحلیل

بازی شطرنج پوتین با دیپلماسی

شرق: نشست خبری مشترک دونالد ترامپ و ولادیمیر پوتین در آنکوريج آلاسکا تنها ۱۲ دقیقه طول کشید، اما همان دقائق کوتاه کافی بود تا موجی از واکنش‌ها را در سطح جهانی برانگیزد. در این مدت، پوتین دقیقاً آنچه می‌خواست به دست آورد؛ بازگشت دوباره به صحنه به‌عنوان یک رهبر محترم و قابل گفت‌وگو. ترامپ نیز با جملاتی دوستانه و گرم، صحنه‌ای فراهم آورد که کرملین از مدت‌ها پیش در پی آن بود. او در برابر خبرنگاران گفت «همیشه رابطه‌ای عالی با رئیس‌جمهور پوتین، با ولادیمیر داشته‌ام؛» عبارتی که بیش از هر چیز نشان‌دهنده تغییر لحن و چرخش مسیر بود.

پوتین در این نشست اذعان کرد روابط دوجانبه به «پایین‌ترین سطح از زمان جنگ سرد» رسیده است، اما بلافاصله خواستار آن شد که دو کشور از این نقطه عبور کنند. او با اشاره‌ای شاعرانه گفت: «نزدیک همین‌جا خط بین‌المللی تغییر تاریخ قرار دارد؛ جایی که می‌توان از دیروز به فردا قدم گذاشت.» او بارها بر «فضای سازنده احترام متقابل» و «روابط برابر و سودمند» تأکید کرد و دو بار از واژه «رابطه کاری» برای توصیف مناسبات جدید استفاده کرد.

ترامپ نیز در همین چارچوب، پوتین و همراهان اقتصادی‌اش را ستود و از «نمایندگان بزرگ روسیه در عرصه تجارت» سخن گفت. هرچند ناهار کاری دو هیئت و دور دوم مذاکرات لغو شد و سه مقام اقتصادی روسی فرصتی برای نشستن پشت میز با هم‌تایان آمریکایی نیافتند، اما منابع نزدیک به هیئت روسی گفتند این تصمیم از جانب خود مسکو بود؛ زیرا آنها عملاً به هدف اصلی‌شان رسیده بودند. به روایت خبرنگار فاکس نیوز، فضای جلسه چنان بود که «پوتین وارد شد، حرف‌هایش را زد، عکس یادگاری گرفت و بیرون رفت.»

گرچه هیچ توافق مشخصی درباره جنگ اوکراین حاصل نشد، اما پوتین یک دستاورد مهم با خود به مسکو برد. نشست آلاسکا عملاً همه تهدیدهای قبلی ترامپ درباره «پیامدهای شدید» را در کوتاه‌مدت از میان برداشت و به‌جای آن چارچوبی باز و بدون ضرب‌الاجل شکل گرفت که برای کرملین زمان می‌خورد. این فرصت به روسیه اجازه می‌دهد درحالی‌که در ظاهر از مذاکره و صلح سخن می‌گوید، عملیات تهاجمی خود را در اوکراین ادامه دهد. پوتین به‌ویژه روشن کرد که خواهان یک توافق جامع صلح است، نه آتش‌بسی موقت؛ آن‌هم در شرایطی که نیروهایش همچنان در دونباس در حال پیشروی هستند. برخی تحلیلگران غربی هشدار داده‌اند که این دقیقاً همان جایی است که ترامپ در معرض آسیب قرار دارد. به نوشته یانینس کلوهک، کارشناس مؤسسه آلمانی امور بین‌المللی و امنیتی، «ترامپ شاید صادقانه بخواهد جنگ را پایان دهد، اما توان ذهنی برای درک ظرایف مذاکره با پوتین را ندارد. کسی که مسئله را درک نکند، نمی‌تواند سخت‌گیر باشد و در نتیجه فریب می‌خورد.»

طراحی دقیق کرملین برای این نشست از مدت‌ها پیش آغاز شده بود. انتخاب آلاسکا به‌عنوان محل دیدار، خود حامل بار نمادین بود؛ سرزمینی که زمانی بخشی از امپراتوری روسیه بود و در عین حال یادآور همکاری دو کشور در جنگ جهانی دوم. این ایده یوری اوشاکوف، دیپلمات کهنه‌کار روسی بود. پوتین حتی در مسیر پرواز به آلاسکا توقفی کوتاه در شهر مگانان داشت؛ شهری که روزگاری محل زندان‌های گولاگ بود. او در آنجا بر مزار سربازان شوروی و آمریکایی که در جریان انتقال هزاران هوانپیمای آمریکایی به شوروی در قالب طرح لندن-لیز کشته شده بودند، گل گذاشت. او به خبرنگاران گفت این مردان «برای پیروزی مشترک ما بر نازیسم جان باختند و تلویحا چنین نتیجه گرفت که ایالات متحده و روسیه امروز هم می‌توانند علیه آنچه مسکو «رژیم نازی در کی‌یف» می‌خواند، متحد شوند.

پوتین در سخنانش موبه‌مو عباراتی را برگزید که برای ترامپ خوشایند باشد. او گفت اگر ترامپ در سال ۲۰۲۲ رئیس‌جمهور بود، جنگ آغاز نمی‌شد. او همچنین در کنار ترامپ اذعان کرد که اتهامات دخالت روسیه در انتخابات ۲۰۱۶ «یک خفه» بوده است، حتی با اشاره به «پتانسیل عظیم» همکاری اقتصادی، کوشید جنبه تجاری مورد علاقه ترامپ را تقویت کند.

درعین‌حال، او با ادبیاتی احساس‌اسی، جنگی را که خود آغاز کرده بود «یک ترازوی وحشتناک» و «زخمی عمیق» نامید و تأکید کرد که روس‌ها، اوکراینی‌ها را «ملت برادر» می‌دانند. این همان روایت قدیمی مسکو است که جنگ را نتیجه «دخالت غرب در امور داخلی کی‌یف» جلوه می‌دهد. اما واقعیت مواضع کرملین تغییر نکرده است؛ پوتین همچنان استقلال اوکراین مسلح را تهدیدی بنیادی علیه روسیه می‌بیند و هنگامی که از «علل ریشه‌ای» سخن می‌گوید، به همین معناست. همچنین وقتی از «توازن منصفانه امنیتی» حرف می‌زند، منظورش محدودیت در استقرار نیروهای ناتو در بالتیک، لهستان و رومانی است. واکنش‌ها هم به نشست آلاسکا متفاوت بود. الکساندر دوگین، فیلسوف ملی‌گرای روس، آن را «عالی و بهترین نتیجه ممکن» خواند. ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان نیز در یادداشتی نوشت: «دنیا امروز امن‌تر از دیروز است». این استقبال نشان می‌دهد برخی از متحدان غیرمنتظره اروپا نیز از بازگشت روسیه به میز مذاکره خرسندند. اما پرسش اصلی در غرب همچنان باقی است: آیا ترامپ در ادامه مسیر فشار بیشتری بر مسکو وارد خواهد کرد یا اوکراین را به سازش وادار می‌کند؟ ترامپ وعده داده در دیدار روز دوشنبه در دفتر بیضی با ولودیمیر زلنسکی، درباره «مواردی که با پوتین مذاکره کرده و عمدتاً بر سر آن توافق کرده‌ایم» گفت‌وگو کند. او تأکید کرد: «فکر می‌کنم بر سر خیلی مسائل توافق کرده‌ایم. اوکراین باید موافقت کند، شاید هم نه». برای زلنسکی این نقطه یک انتخاب دشوار است؛ پذیرش شرایطی که پشت درهای بسته بر سرش مذاکره شده یا ادامه جنگ با تکیه بر حمایت اروپا. پایین‌حال، آنچه از لحن پوتین برمی‌آید، او اهمیت چندانی نمی‌دهد که پایان جنگ در میدان نبرد رقم بخورد یا پای میز مذاکره؛ او مطمئن است در هر دو حالت می‌تواند پیروز باشد.

نشست سه‌ساعته ترامپ و پوتین برای توقف جنگ اوکراین در آلاسکا بدون توافق نهایی پایان یافت

امید شکننده برای صلح

شرق: نخستین دیدار حضوری دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در دور دوم ریاست‌جمهوری‌اش، با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، در حالی در پایگاه نظامی مشترک «المندورف-ریچاردسون» آلاسکا برگزار شد که اگرچه به توافق نهایی منجر نشد، اما با لحن مثبت دو طرف و نشانه‌هایی از تغییر مسیر همراه بود.

این دیدار که نخستین حضور پوتین در خاک آمریکا پس از حدود یک دهه محسوب می‌شود، زیر سایه جنگ اوکراین برگزار شد که بیش از سه سال ادامه یافته و صدها هزار کشته و میلیون‌ها آواره بر جای گذاشته است. اهمیت نمادین آن نیز کم نبود؛ پرواز یک بمبافکن ب-۲ بر فراز آسمان آلاسکا در لحظه ورود دو رهبر، یادآور خاطرات جنگ سرد و حساسیت موقعیت بود.

پس از مذاکرات پشت درهای بسته، دو رهبر در برابر خبرنگاران ظاهر شدند، بی‌آنکه اجازه پرسش بدهند. آنها فقط بر «بیشرفت‌های مهم» تأکید کردند. ترامپ گفت «بسیاری از موارد اختلافی حل شده» اما همچنان «یک موضوع اساسی باقی مانده است». او افزود: «هیچ توافقی تا زمان امضای توافق وجود ندارد». رئیس‌جمهور آمریکا وعده داد طی روزهای آینده با رهبران ناتو و ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، تماس خواهد گرفت تا نتایج نشست را با آنان در میان بگذارد.

پوتین نیز تلاش کرد روایت کرملین را بازگو کند. او تأکید کرد اگر ترامپ در سال ۲۰۲۲ رئیس‌جمهور بود، جنگ هرگز آغاز نمی‌شد و روابط مسکو و واشنگتن به نقطه بی‌بازگشت نمی‌رسید. او روابط خود با ترامپ را «قابل اعتماد» توصیف کرد و از ضرورت عبور از «تقابل به مذاکره» سخن گفت. این سخنان، در حالی بیان شد که اوکراین و متحدانش بارها مسکو را به استفاده ابزاری از مذاکرات برای خرید زمان و تحکیم موقعیت نظامی متهم کرده‌اند.

شروط متقابل مسکو و کی‌یف

جزئیات منتشرشده از رسانه‌های آمریکایی و روسی نشان می‌دهد روسیه در مذاکرات خواستار پذیرش حاکمیت بر مناطق اشغالی، توقف روند عضویت اوکراین در ناتو، خلع سلاح کی‌یف، تصویب قطع‌نامه‌ای که «ریشه‌های جنگ» را به رسمیت بشناسد و حتی تغییر سیاسی در ساختار حکومت این کشور بوده است. کرملین این شروط را لازمه «صلح پایدار» معرفی کرده، اما در نگاه بسیاری از تحلیلگران، این شرایط چیزی جز تحمیل شکست سیاسی و نظامی به کی‌یف نیست. در مقابل، اوکراین تأکید کرده بدون آتش‌پس پایدار هیچ گفت‌وگویی درباره سرزمین‌ها ممکن نیست. کی‌یف همچنین تضمین‌های امنیتی، پرداخت خسارت جنگ از سوی مسکو، بازگرداندن کودکان و اسرا و تداوم تحریم‌ها را خواستار شده است. زلنسکی بارها اعلام کرده هیچ سازشی بر سر

تمامیت ارضی کشورش قابل پذیرش نیست. به باور او، هر عقب‌نشینی، چراغ سبزی به مسکو برای حملات بعدی خواهد بود. این فاصله چشمگیر در مطالبات نشان می‌دهد راه صلح همچنان دشوار و پرنسنگلاخ است. در واقع، گفت‌وگوها اگرچه لحنی مثبت داشت، اما هنوز از نقطه‌ای که بتوان آن را «توافق واقعی» نامید، فاصله زیادی دارد.

لحن مثبت اما پرابهام

ترامپ در گفت‌وگو با فاکس نیوز این نشست را «۱۰۰٪» توصیف کرد و گفت پوتین نیز «مایل به پایان جنگ» است. او حتی پیشنهاد برگزاری نشست سه‌جانبه با حضور زلنسکی را مطرح و تأکید کرد: «این موضوع به تصمیم رئیس‌جمهور اوکراین بستگی دارد». پوتین نیز نشست را «سازنده و محترمانه» خواند. با این حال، هر دو طرف از بیان جزئیات توافق احتمالی پرهیز کردند.

زلنسکی ساعاتی بعد از پایان نشست و تماس تلفنی با ترامپ، اعلام کرد روز دوشنبه به واشنگتن سفر خواهد کرد تا با ترامپ دیدار کند. او گفت در تماس طولانی با رئیس‌جمهور آمریکا در جریان نتایج نشست آلاسکا قرار گرفته است و از ایده برگزاری نشست سه‌جانبه حمایت می‌کند. ترامپ نیز در پیامی در شبکه اجتماعی‌اش نوشت: «تنها راه پایان جنگ، توافق صلح است و نه یک آتش‌بس موقت که دوام نمی‌آورد».

نمادها و نشانه‌های نشست آلاسکا پرمعنا بود. حضور پوتین در خاک آمریکا پس از یک دهه، خود به‌تنهایی پیام سیاسی داشت. همراهی ترامپ و پوتین در خودرو ریاست‌جمهوری آمریکا و برگزاری نشست خبری مشترک، هرچند کوتاه و بدون پرسش، تلاشی آشکار برای نمایش نوعی هماهنگی بود. پرواز بمبافکن ب-۲ نیز بار دیگر یادآور این واقعیت شد که در پشت لبخندهای دیپلماتیک، قدرت نظامی همچنان تعیین‌کننده است. این نمایش‌های نمادین بیش از آنکه از توافقی فوری خبر دهد، نشانه‌ای از تلاش دو طرف برای ارسال پیامی سیاسی بود؛ اینکه هنوز کانال گفت‌وگو باز است و امکان چرخش مسیر از جنگ به مذاکره وجود دارد.

واکنش‌ها در واشنگتن و بروکسل

در آمریکا، برخی جمهوری‌خواهان از جمله سناتور راجر مارشال نسبت به نتایج نشست ابراز تردید کردند. او گفت: «پوتین هنوز خون‌ریز است و باید آماده تحریم‌های شدیدتر باشیم. ترامپ احتمالاً تحریم‌های ثانویه علیه چین، هند و برزیل را تشدید خواهد کرد». مارشال تأکید کرد اروپا باید مسئولیت بیشتری بر عهده بگیرد و اجازه ندهد روسیه همچنان ابتکار عمل را در دست داشته باشد.

این اظهارات نشان می‌دهد حتی در واشنگتن نیز

نگاه‌ها به نتیجه نشست آلاسکا یکدست نیست. بخشی از عقبنشینی، خواهان به توانایی ترامپ برای واداشتن پوتین به عقب‌نشینی اعتماد دارند، اما بخشی دیگر هشدار می‌دهند روسیه همچنان در موضع قدرت است و هیچ نشانه‌ای از عقب‌نشینی واقعی ندارد.

در اروپا نیز واکنش‌ها با نگرانی همراه بود. تحلیلگران نداشتند پس از سه سال ناتوانی در ارائه یک طرح صلح، صدای بروکسل در معادلات جهانی ضعیف شده و ابتکار عمل در دست واشنگتن است. برخی رسانه‌های اروپایی هشدار دادند بدون یک توافق فوری، قاره با خطر «جنگی تمام‌عیار و نابودی» روبه‌روست. رهبران اروپایی نگرانند توافق احتمالی آمریکا و روسیه بدون مشارکت آنان، فقط بر منافع واشنگتن و مسکو متمرکز باشد و جایگاهی برای اروپا باقی نگذارد.

نقش تحریم‌ها و فشار اقتصادی

یکی از محورهای مهم پشت پرده نشست، مسئله تحریم‌هاست. ترامپ به اطرافیان‌ش گفته آماده است فشارهای اقتصادی علیه مسکو را افزایش دهد، حتی با گسترش دامنه آن به کشورهای ثالثی که با روسیه همکاری می‌کنند. تحلیلگران می‌گویند چنین سیاستی می‌تواند هم ابزاری برای فشار بر کرملین باشد و هم هزینه‌های سنگینی برای اقتصاد جهانی ایجاد کند. روسیه تا اینجا کوشیده با تکیه بر چین، هند و دیگر شرکا بخشی از فشارها را جبران کند، اما شواهد نشان می‌دهد تحریم‌های گسترده‌تر می‌تواند توازن اقتصادی را به هم بزند. در مقابل، پوتین حساب ویژه‌ای روی خستگی کشورهای غربی از جنگ باز کرده است. او امیدوار است اختلافات داخلی در آمریکا و نارضایتی اجتماعی در اروپا، در نهایت غرب را به عقب‌نشینی وادار کند. نشست آلاسکا، از این منظر، فقط یکی از حلقه‌های بازی بزرگ‌تری است که هر طرف برای حفظ یا افزایش نفوذ خود در آن تلاش می‌کند.

کام بعدی در مسیر صلح

با وجود آنکه نشست آلاسکا به توافقی رسمی ختم نشد، تغییر لحن دو رهبر و طرح ایده نشست‌های بعدی نشانه‌ای از آغاز مرحله‌ای تازه است. زلنسکی به دنبال تضمین‌های جدی است و ترامپ تأکید دارد توافق باید «پایدار و نهایی» باشد. پوتین نیز از آمادگی برای ادامه مذاکرات سخن گفته است. در نهایت، آنچه از آلاسکا به جا مانده، هم امیدی شکننده به پایان جنگ و هم ابهامی بزرگ درباره آینده است. هنوز مشخص نیست این روند به صلحی پایدار خواهد انجامید یا صرفاً وقفه‌ای کوتاه در میانه میدان جنگ خواهد بود. اما دست‌کم پس از سه سال خون‌ریزی، جهان بار دیگر شاهد روزنه‌ای از دیپلماسی است که شاید بتواند مسیر آینده را تغییر دهد.

گزارش

آرامش مشروط در تنگه تایوان

شرق: رئیس‌جمهور آمریکا در گفت‌وگویی فاش کرد شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، در دیداری به او گفته است تا زمانی که ترامپ در قدرت باشد، پکن اقدامی نظامی علیه تایوان انجام نخواهد داد. ترامپ تأکید کرد این وعده را نشانه‌ای از ثبات موقت می‌داند، هرچند شی هم‌زمان با لحنی محتاطانه گفته است: «من بسیار صبورم و چین نیز صبور است».

ترامپ این سخنان را ساعتی پیش از دیدار خود با ولادیمیر پوتین درباره جنگ اوکراین مطرح کرد. او در مصاحبه گفت: «من فکر نمی‌کنم چنین چیزی (حمله به تایوان) در دوره من رخ دهد. رئیس‌جمهور شی به من گفت هرگز این کار را نخواهد کرد تا زمانی که من رئیس‌جمهور باشم».

به گفته ترامپ، گفت‌وگوی مستقیم با شی در ماه ژوئن نخستین تماس رسمی در دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش بود، هرچند تماس‌های تلفنی دیگری نیز پیش‌تر انجام شده بود. این تأکید بر ارتباط شخصی میان دو رهبر نشان می‌دهد ترامپ تلاش دارد نقش خود را به عنوان عامل بازدارنده در برابر تنش‌های آسیای شرقی برجسته کند. چین همواره تایوان را بخشی از قلمرو خود می‌داند و وعده داده در نهایت این جزیره را «یکپارچه» کند، حتی با توسل به زور. در بیانیه‌ای از سوی سفارت چین در واشنگتن، مسئله تایوان «مهم‌ترین و حساس‌ترین موضوع در روابط چین و آمریکا» خوانده شد. سخنگوی سفارت تأکید کرد واشنگتن باید به اصل «چین واحد» و بیانیه‌های مشترک دوجانبه پایبند بماند و مسائل مرتبط با تایوان را با احتیاط مدیریت کند تا ثبات در تنگه تایوان حفظ شود. این موضع‌گیری نشان‌دهنده آن است که از نگاه پکن، هرگونه تغییر در سیاست آمریکا می‌تواند به‌سرعت بحران‌زا شود.

در حالی که دولت تایوان هنوز واکنش رسمی به اظهارات ترامپ نشان نداده، یکی از قانون‌گذاران ارشد حزب حاکم «مترقی دموکراتیک» با لحنی صریح هشدار داد: «امنیت کشور نمی‌تواند بر وعده‌های دشمن یا صرفاً کمک دوستان استوار باشد. تقویت توان دفاعی خودمان اساس بقای ماست». او هم‌زمان از حمایت واشنگتن و نقش آمریکا به عنوان متحد کلیدی تایوان قدردانی کرد. به گفته این قانون‌گذار، تایوان باید هم‌زمان دو مسیر را دنبال کند: گسترش همکاری با متحدان و تقویت بازدارندگی بومی. از ارتش تا فناوری‌های سایبری، این پیام روشن می‌کند که تایبه هیچ‌گاه صرفاً به وعده‌های دیپلماتیک اکتفا نخواهد کرد.

ایالات متحده، اگرچه مانند بسیاری از کشورها روابط دیپلماتیک رسمی با تایوان ندارد، اما اصلی‌ترین پشتیبان سیاسی و تأمین‌کننده تسلیحات این جزیره است. از جنگنده‌های پیشرفته تا سامانه‌های موشکی دفاعی، واشنگتن همچنان ستون فقرات توان بازدارندگی تایوان محسوب می‌شود. در عین حال، حضور ناوهای آمریکایی در آب‌های اقیانوس آرام و گشت‌های دریایی در تنگه تایوان به‌طور غیرمستقیم پیامی بازدارنده برای پکن به شمار می‌آید. بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند همین حضور نظامی است که تاکنون مانع از اقدام مستقیم چین شده است.

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق‌العاده شرکت آب‌پوش با مسئولیت محدود

بدینوسیله ازکلیه شرکای محترم شرکت آب پویش با مسئولیت محدود به شماره ثبت ۱۲۴۱۶۰۱۰۱۶۷۲۲۰۰ دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی فوق العاده این شرکت که در ساعت ۸ صبح روز ۷۰/۰۴/۱۴۰۴متمن شهریورماه سال هزار و چهارصد و چهار در محل قانونی شرکت واقع در تهران خیابان هلا احمرکوچه اسباب جلایی پلاک ۱ تشکیل می گردد حضور بهم رسانند.
دستور جلسه:

تغییر آدرس محل شرکت
در صورت عدم حضور هر یک از شرکا، تصمیمات مجمع با اکثریت آرا حاضران اتخاذ خواهد شد
هیات مدیره

بدینوسیله اعلام میگردد گواهینامه تخصصی رشته

ارتودانتیکس آقای دکتر علی حیدری فرزند پرویز شماره

شناسنامه ۱۷۳ صادره از شیراز متولد ۱۳۵۰ مفقود و از درجه

اعتبار ساقط است.از یابنده درخواست میشود مدارک فوق

را به مدیریت تحصیلات تکمیلی دانشگاه علوم پزشکی و

خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی تحویل نمایند.

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص سیدگردان سورین به

شناسه ملی ۱۴۰۱۰۴۸۱۶۰ و به شماره ثبت ۵۷۸۱۵۰ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده مورخ ۱۴۰۴.۰۲.۱۵ و مجوز شماره ۱۲۲.۱۷۶۲۶۴ مورخ ۱۴۰۴.۰۳.۰۷ سازمان بورس و اوراق بهادار تصمیمات ذیل اتخاذ شد
شرکت سرمایه گذاری صنایع ایران به شناسه ملی ۱۰۱۰۱۳۲۴۴۲۱ به سمت عضو اصلی هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۶.۰۲.۱۵ شرکت کارگزاری بورسیران به شناسه ملی ۱۰۱۰۱۴۸۴۷۰۸ به سمت عضو اصلی هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۶.۰۲.۱۵ آقای سید محمود یاسینی اردکانی به شماره ملی ۴۴۴۹۹۱۷۷۵۸ به سمت عضو اصلی هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۶.۰۲.۱۵ انتخاب گردیدند.
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیر تجاری تهران (۱۹۸۳۹۴۲)